

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ЮРФАКТИ ПЛЮС

ТРАВЕНЬ - ЧЕРВЕНЬ
2018

63 (77)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 - 148P від 24. 11. 2011 р.

15 травня 2018 року в міському парку імені Тараса Шевченка студенти Навчально-наукового юридичного інституту долучились до профорієнтаційної роботи в рамках Наукового пікніку. Представники нашого інституту розповідали про наш навчальний заклад та запрошували до нас на навчання.

стор. 2

ЗНАЙ НАШИХ

стор. 4

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович, НЕЧИТАЙЛО Тетяна Олександрівна,
ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ЗІНИЧ Любомир Васильович,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, ГРИШКО Уляна Петрівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Жукевич Марія – 5 курс, Моначин Вікторія – 4 курс, Лазорко Ірина – 4 курс, Сікора Вікторія – 4 курс, Харишин Марія – 2 курс, Яшан Вікторія – 2 курс.

Правове регулювання договірних відносин з надання комунальних послуг за новим Законом України «Про житлово-комунальні послуги»

Договірні відносини з надання комунальних послуг сьогодні регулюються спеціальним Законом України «Про житлово-комунальні послуги», який було прийнято 24 червня 2004 року. З моменту набуття чинності цим нормативно-правовим актом у наукових публікаціях, присвячених дослідженню правового регулювання договірних відносин з надання житлово-комунальних послуг, йшлося про необхідність вдосконалення договірних конструкцій, які застосовуються у цій сфері. Починаючи з 2009 року, вказаний нормативно-правовий акт неодноразово змінювався і доповнювався. Такі зміни не привели до його якісного оновлення і вже 9 листопада 2017 року було прийнято новий Закон України «Про житлово-комунальні послуги» (далі – Закон), який буде введено в дію з 10 червня 2018 р., крім окремих норм, що будуть введені в дію з 1 січня 2019 р.

стор. 5

Неюрисдикційна форма захисту прав споживачів транспортних послуг: перспективи розвитку

стор. 7

Новий закон про Товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: що потрібно знати?

17 березня 2018 року було офіційно опубліковано Закон від 06.02.2018 р. №2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».

17 червня 2018 року, згідно з прикінцевими положеннями, закон набирає чинності, що означає тільки одне: власникам товариств слід поспішити з приведенням своїх статутів до відповідності новим нормам.

стор. 11

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook – <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Екскурсія студентів Навчально-наукового Юридичного інституту до Верховної Ради України

18. 05. 2018 р. студенти Юридичного інституту побували на екскурсії у Верховній Раді України. Відвідали сесійну залу, дізналися про деталі роботи парламентарів з середини, розповіли нам і про історію самої будівлі. Одним словом, приглянули собі місце майбутньої роботи.

День захисту клімату

15 травня весь світ відзначає міжнародний День захисту клімату. Цього року понад 14 міст та сіл

України і 4 міста регіону СЕКЦА приєднуються до світового руху і проводять заходи для привернення уваги до зміни і збереження клімату.

Однією з локацій став і Юридичний інститут, де 14 травня було проведено симуляцію кліматичних переговорів, у якій взяли участь близько 20 студентів. Ініціатором стала організація 350.org, підтримало ініціативу Профбюро ННЮІ. Студенти позитивно відреагували на таку новинку в їх дозвіллі, сподіваються, що така гра буде не останньою і тільки змотивує інших до збереження клімату.

Науковий пікнік

15 травня 2018 року в міському парку імені Тараса Шевченка студенти Навчально-наукового юридичного інституту долучились до профорієнтаційної роботи в рамках Наукового пікніку. Представники нашого інституту розповідали про наш навчальний заклад та запрошували до нас на навчання.

08. 05. 2018 р. для студентів Юридичного інституту були представлені проекти волонтерських стажувань за межами України від міжнародної організації Aiesec.

Юридична фірма «Процик та Партнери» здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,
м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55
E-mail: spartners@spartners.com.ua

07. 05. 2018 р. в рамках фестивалю «Карпатський простір» в Івано-Франківськ завітали з виставою «Річард III» команда з зірковим складом акторів. У головних ролях - Богдан Бенюк, Остап Ступка. Студенти ННЮІ відвідали цю виставу, яка за їх словами принесла їм неймовірні емоції і задоволення від гри акторів та самої історії.

Студенти Навчально-наукового Юридичного інституту відвідали Науково-дослідний експертно-криміналістичний центр

04. 05. 2018 р. з ініціативи команди профбюро ННЮІ студенти даного підрозділу побували у науково-дослідному експертно-криміналістичному центрі (НДЕКЦ).

Працівники різних відділів розповіли про специфіку своєї роботи та показали лабораторії і місця проведення спеціальних досліджень.

Відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Становлення та перспективи розвитку державної системи захисту критичної інфраструктури в Україні. Кримінологічна оцінка ризиків і загроз»

26-28 квітня 2018 року в м. Яремче було проведено Міжнародну науково-практичну конференцію «Становлення та перспективи розвитку державної системи захисту критичної інфраструктури в Україні. Кримінологічна оцінка ризиків і загроз», що проводилася спільно кафедрою кримінального права навчально-наукового юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника» з Службою безпеки України за підтримки Координатора проектів ОБСЄ в Україні.

З привітальними словами на відкритті конференції виступили: Вайдос Верба, посол, координатор проектів ОБСЄ в Україні; Балашов Андрій Вікторович, перший заступник начальника Головного управління контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері економічної безпеки СБУ, полковник; Ярослав Грегірчак, заступник бізнес-омбудсмена; Васильєва Валентина Антонівна, директор навчально-наукового юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника», доктор юридичних наук, професор; Фріс Павло Львович, завідувач кафедри кримінального права ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника», доктор юридичних наук, професор.

На пленарній платформі «Основні напрямки політики в сфері боротьби зі злочинністю» виступили: Фріс Павло Львович, Грищук Віктор Климович, Хавронюк Микола Іванович, Харченко Вадим Борисович, Юзікова Наталія Семенівна.

На дискусійній платформі «Прецедент, як джерело кримінально-правової та кримінально-процесуальної політики» в якості експертів виступили: Микитин Юрій Іванович, Фріс Павло Львович, Басиста Ірина Володимирівна, Орловська Наталія Анатоліївна, Пономаренко Юрій Анатолійович, Малеев Андрій Юрійович.

Платформа 1. Становлення та перспективи розвитку державної системи захисту критичної інфраструктури в Україні. Виступили: Іванюта Сергій Петрович, Кушнір Ольга Василівна, Мізюк Валентин Васильович, Хлівний Микола Володимирович.

Платформа 2. Міжнародний досвід побудови систем захисту об'єктів критичної інфраструктури. Виступили: Кшиштоф Патурей, ВеславЛеснякевич, Кшиштоф Малеса, Павел Фнасек, Андрюс Багдонавічус, Флорін Драга, Ларс-АрнЕріксон.

Платформа 3. Проблеми і перспективи правового регулювання системи захисту критичної інфраструктури. Виступили: Созанський Тарас Іванович, Газдайка-Василишин Ірина Богданівна, Пасека Олексій Федорович, Бабенко Андрій Миколайович, Луцик Василь Васильович.

Платформа 4. Роль і місце спеціальних служб і правоохоронних органів в національній системі

захисту критичної інфраструктури. Виступили: Балашов Андрій Вікторович, Беззубенко Микола Васильович, Піхота Олександр Владиславович, Комар Анатолій Григорович, Неведров Дмитро Сергійович, Западнюк Олег Богданович, Логінов Ігор Вадимович, Леонов Борис Дмитрович, Лупало Юрій Миколайович.

Платформа 5. Кримінологічна оцінка ризиків і загроз об'єктам критичної інфраструктури. Виступили: Медицький Ігор Богданович, Батиргареева Владислава Станіславівна, Житний Олександр Олександрович, Литва Людмила Андріївна.

ЗНАЙ НАШИХ

Сьогодні ми хочемо розповісти Вам про гордість Навчально-наукового юридичного інституту Оробця Ігоря. Не зважаючи на те, що він студент першого курсу, Ігор зумів досягнути в своєму житті великих успіхів у спорті, вміло поєднуючи його з захоплюючим навчанням.

Розкажи нам, яким видом спорту Ти займаєшся.

Я займаюся Пауерліфтингом близько 3 років, тренуюсь у своїх батьків.

Цікаво було б дізнатись, про нещодавні змагання, в яких Ти зайняв призове місце. Які Твої враження?

Чемпіонат Світу з жиму лежачи, проходив з 22 по 28 квітня у місті Потчеструм, Південна Африканська Республіка. Зайняв 2 місце. Враження надзвичайно

позитивні, організація вищезгаданих змагань була на високому світовому рівні, неймовірна атмосфера та можливість перейняти досвід у іноземних колег неабияк мотивує.

Чим любиш займатись у вільний час?

У вільний час від навчання тренуюся, поміж це люблю гуляти, слухати музику

Можливо, в Тебе є якісь побажання до наших читачів?)

Скажу вам дуже коротко. Вчіть ІДПУ :D

Ми дякуємо Ігорю за цікаві відповіді і, дійсно, мотивуючі побажання. Я, як керівник сектору зв'язків з громадськістю, хочу побажати йому і далі впевнено рухатись до своєї мети, розвиватись в професійній сфері та здобувати безцінні знання з юриспруденції. Погодьтеся, такі сильні та мужні представники нашої професії вселяють нам неабиякі сподівання, і сила закону стає ще могутнішою!

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

Правове регулювання договірних відносин з надання комунальних послуг за новим Законом України «Про житлово-комунальні послуги»

Договірні відносини з надання комунальних послуг сьогодні регулюються спеціальним Законом України «Про житлово-комунальні послуги», який було прийнято 24 червня 2004 року. З моменту набуття чинності цим нормативно-правовим актом у наукових публікаціях, присвячених дослідженню правового регулювання договірних відносин з надання житлово-комунальних послуг, йшлося про необхідність вдосконалення договірних конструкцій, які застосовуються у цій сфері.

Починаючи з 2009 року, вказаний нормативно-правовий акт неодноразово змінювався і доповнювався. Такі зміни не привели до його якісного оновлення і вже 9 листопада 2017 року було прийнято новий Закон України «Про житлово-комунальні послуги» (далі – Закон), який буде введено в дію з 10 червня 2018 р., крім окремих норм, що будуть введені в дію з 1 січня 2019 р.

Новелою прийнятого нормативно-правового акту є те, що у ньому законодавець встановлює новий підхід до укладення договорів про надання комунальних послуг у багатоквартирному будинку. З огляду на зазначене та відсутність наукових праць, присвячених дослідженню положень Закону в частині регулювання договірних відносин у цій сфері, дана тематика є актуальною.

Відповідно до ст. 5 Закону комунальними послугами є послуги з постачання та розподілу природного газу, постачання та розподілу електричної енергії, постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання, централізованого

водовідведення, поводження з побутовими відходами. Як випливає з аналізу цієї правової норми, комунальні послуги – це послуги постачання енергетичних ресурсів (природного газу, електричної або теплової енергії, гарячої або холодної води) через приєднану мережу.

Законом визначено, що надання комунальних послуг здійснюється на підставі договору про надання комунальних послуг, однак легальної дефініції Закон не містить. Той факт, що постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу регулюється ст. 714 ЦК України залишилося поза увагою авторів Закону. Як наслідок, одні і ті ж відносини опосередковуються різними договорами.

Особливості укладення, зміни і припинення договорів у багатоквартирному будинку закріплені у ст. 14 Закону. Згідно ч.1 зазначеної статті за рішенням співвласників багатоквартирного будинку (уповноваженого органу управління об'єднання співвласників багатоквартирного будинку), прийнятим відповідно до закону, договір про надання комунальної послуги укладається з виконавцем відповідної комунальної послуги, визначеним ст. 6 Закону: 1) кожним співвласником багатоквартирного будинку самостійно

(індивідуальний договір); 2) від імені та за рахунок усіх співвласників багатоквартирного будинку управителем або іншою уповноваженою співвласниками особою (колективний договір); 3) об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку або іншою юридичною особою, яка об'єднує всіх співвласників такого будинку та в їхніх інтересах укладає відповідний договір про надання комунальних послуг, як колективним споживачем.

За кожним видом комунальної послуги, крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії, співвласники багатоквартирного будинку обирають одну із зазначених вище моделей організації договірних відносин.

Найперше, що привертає увагу при системному аналізі положень Закону полягає у тому, що особливістю закріплення різних моделей договірних відносин з надання комунальних послуг в багатоквартирному будинку є запровадження в Законі нової термінології «індивідуальний договір», «колективний договір», «індивідуальний споживач» та «колективний споживач».

Так, індивідуальний договір про надання комунальних послуг укладається кожним співвласником багатоквартирного будинку самостійно. За умовами такого договору виконавець обслуговує внутрішньобудинкові мережі. Виключно на підставі індивідуальних договорів надаються комунальні послуги з постачання та розподілу природного газу, постачання та розподілу електричної енергії.

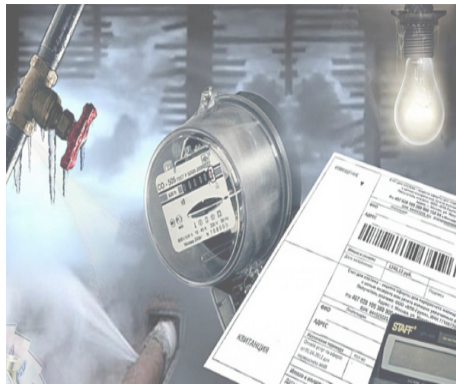
Відповідно, модель «індивідуального договору» є конструкцією договору про надання комунальних послуг, в якій одна із сторін – це співвласник багатоквартирного будинку. Виконавець укладає окремих договір з кожним співвласником житлового (нежитлового) приміщення у багатоквартирному будинку.

Колективний договір про надання комунальних послуг укладається від імені та за рахунок усіх співвласників багатоквартирного будинку управителем або іншою уповноваженою співвласниками особою. Коло уповноважених осіб визначено у ч. 4 ст. 14 Закону. За умовами такого договору виконавець обслуговує внутрішньобудинкові мережі. Відповідно, модель «колективного договору» є конструкцією договору про надання комунальних послуг, який укладається представником (управителем або іншою особою, яка уповноважена співвласниками на його вчинення), в якій одна із сторін – це співвласники багатоквартирного будинку.

Колективний договір укладається у разі, коли будинок обладнаний вузлом обліку, який забезпечує загальний облік споживання води або теплової енергії. Із зазначеного слідує, що в багатоквартирному будинку виконавець укладає один колективний договір для надання одного виду комунальних послуг. У разі укладення договору про надання комунальної послуги об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку, як колективним споживачем, такий договір укладається з виконавцем відповідної послуги об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку від власного імені. Відповідно, сторонами такого договору є ОСББ та виконавець. При цьому,

якщо співвласники самостійно не обрали одну з моделей організації договірних відносин, укладається індивідуальний договір за умовами якого виконавець не обслуговує внутрішньобудинкові мережі.

Системний аналіз Закону дає можливим зробити висновок, що окремі терміни та їх дефініції, що запроваджуються законодавцем, потребують наукового аналізу та додаткового обґрунтування доцільності їх правового закріплення. Йдеться про такі категорії як індивідуальний договір про надання комунальних послуг, колективний договір про надання комунальних послуг, індивідуальний споживач та колективний споживач, дефініції яких містяться у ст. 1 Закону.

Так, індивідуальний споживач – фізична або юридична особа, яка є власником (співвласником) нерухомого майна, або за згодою власника інша особа, яка користується об'єктом нерухомого майна і отримує житлово-комунальну послугу для власних потреб та з якою або від імені якої укладено відповідний договір про надання житлово-комунальної послуги (п. 6. ч. 1 ст. 1 Закону). Колективний споживач – юридична особа, що об'єднує споживачів у будівлі та в їхніх інтересах укладає договір про надання комунальної послуги (п. 9. ч. 1 ст. 1 Закону).

Запровадження на законодавчому рівні зазначених термінів сприймається не однозначно з

огляду на наступне: по-перше, на відносини за участю споживачів у житлово-комунальній сфері поширюється дія Закону України «Про захист прав споживачів», у якому «споживач» – це фізична особа. Відповідно, терміни «індивідуальний споживач» і «колективний споживач», які використовуються у Законі та їх дефініції не узгоджуються із поняттям «споживач», яке закріплено у Законі України «Про захист прав споживачів».

Відповідно до правил юридичної техніки, прийняті закони повинні термінологічно стикуватися між собою і містити бездоганні дефініції, єдині, наскрізні для всієї галузі законодавства; по-друге, запроваджені категорії «індивідуальний споживач» та «колективний споживач» розрізняються на рівні термінологічно-мовного оформлення, однак означають одне і те ж поняття «споживач» у разі укладення останнім відповідного договору про надання комунальних послуг.

Окремо слід звернути увагу на поняття «колективний договір». Критично сприймається як запровадження самого терміну «колективний договір», так і запропонована законодавцем його дефініція, відповідно до якої – це договір про надання комунальних послуг, який укладається з виконавцем комунальних послуг за рішенням співвласників (на умовах, визначених у рішенні співвласників (об'єднання співвласників багатоквартирного будинку) та є обов'язковим для виконання всіма співвласниками.

Одним із важливих аспектів ефективного застосування положень законодавства є уніфікація понятійного апарату. Це стосується й договірних прав. Термін «колективний договір» застосовується не у цивільному, а у

трудоваму законодавстві – Кодексі законів про працю України та Законі України «Про колективні договори та угоди» від 01.07.1993р., який визначає правові засади розробки, укладення та виконання колективних договорів з метою сприяння регулюванню трудових відносин та соціально-економічних інтересів працівників і роботодавців. Такий підхід не узгоджується із загальнонотероретичними положеннями про цивільно-правовий договір.

Додатковим обґрунтуванням зазначеного є й те, що легальне визначення колективного договору про надання комунальних послуг не можна розглядати як дефініцію договірної конструкції, позаяк у ньому не визначено предмет, сторони тощо. Конструкція ж цивільно-правового договору є складною моделлю, яка відображає суб'єктний склад договору, його умови (предмет, строк, ціна тощо), права та обов'язки сторін договірних відносин, форму договору. Таким чином, необхідно констатувати, що Закон, норми якого мали б втілювати в сучасних умовах фундаментальні приватноправові засади регу-

лювання відносин у сфері, яка торкається інтересів кожної фізичної особи, законодавець створює, залишивши поза увагою принципи договірного регулювання, що закріплені в ЦК України та напрацьовані доктриною цивільного права.

Адже, якщо у багатоквартирному будинку договірні відносини між виконавцем і співвласниками виникають на підставі одного договору, що укладається від їх імені та в їх інтересах представником, то йдеться про цивільно-правовий договір з множинністю осіб на стороні споживача. ОСББ або управитель можуть укласти договір про надання комунальних послуг в багатоквартирному будинку як представники співвласників багатоквартирного будинку, які діють на підставі договору доручення або закону.

Підсумовуючи, слід зазначити, що положення нового Закону України «Про житлово-комунальні послуги» в частині правового регулювання договірних відносин з надання комунальних послуг в багатоквартирному будинку не узгоджуються із загальнонотероретичними

положеннями договірного регулювання відносин, що закладені у Цивільному кодексі України як основному акті приватного права. Складається враження, що у межах досліджуваного Закону законодавець запроваджує не різні моделі договірного регулювання відносин з надання комунальних послуг, а запроваджує новий підхід до таких основоположних категорій як «цивільно-правовий договір», «колективний договір», «споживач».

З таким підходом погодитися не видається можливим ще й з огляду на те, що однією із ознак юридичної термінології є загальноновживаність, що означає вживання в нормативному акті термінів відомих, ustalених, а не створених законодавцем для певного закону, що прослідковується в досліджуваному нормативно-правовому акті. На наше переконання, досконалість закону забезпечується якісним науковим дослідженням, що передують його прийняттю.

*Гейнци Р. М.,
к.ю.н., доцент, доцент кафедри
цивільного права*

Неюрисдикційна форма захисту прав споживачів транспортних послуг: перспективи розвитку

Закріплені в Конституції України та інших нормативно-правових актах права, свободи та законні інтереси, мають життєво важливе значення для кожної людини. В аспекті належної реалізації прав споживачів транспортних послуг необхідним є захист цих прав у випадку порушення як наслідку невиконання чи неналежного виконання перевізником умов договору перевезення пасажирів та багажу.

Однією із форм захисту таких прав є захист цивільних прав та інтересів судом, зокрема, в цьому

аспекті ст. 16 Цивільного кодексу України проголошує наступне: «Кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу».

Зважаючи на те, що на сьогодні судовий захист прав споживачів транспортних послуг не завжди є оперативним та таким, що задовольняє інтереси споживача, тому особливої уваги набуває питання щодо можливості застосування та удосконалення неюрисдикційної форми захисту, а саме альтернативних

способів вирішення споживчих спорів. Крім того, з урахуванням європейського законодавства та набутого досвіду країн-членів ЄС, варто дослідити особливості та позитивні аспекти існування альтернативних способів вирішення спорів, з метою адаптації національного законодавства до європейського у даному напрямку.

У юридичній літературі склалося безліч підходів до класифікації форм захисту цивільних прав та інтересів. Традиційний підхід науковцем

О.І.Мацегоріним, полягає у виокремленні двох основних форм захисту залежно від суб'єктів їх здійснення: юрисдикційна і неюрисдикційна.

Основна відмінність між ними полягає у тому, що захист прав та інтересів у юрисдикційній формі здійснюється уповноваженими державою на даний вид правозахисної діяльності державними органами із властивим кожному з них певним процесуальним порядком діяльності, а захист прав та інтересів у неюрисдикційній формі здійснюється в рамках матеріальних правовідносин і реалізується, як правило, самими учасниками правовідносин.

Правовою підставою застосування неюрисдикційної форми захисту є, насамперед, ч.5 ст.55 Конституції України, яка передбачає, що кожен має право будь-якими незабороненими законами засобами захищати свої права і свободи від порушень та протиправних посягань. Тобто, неюрисдикційна форма захисту прав споживачів транспортних послуг полягає у можливості захисту ними своїх порушених прав самостійно (самозахист), за допомогою громадських організацій та шляхом альтернативного вирішення спорів (посередництво, медіація та ін.).

В аспекті захисту прав споживачів важливе значення має неюрисдикційна форма, зокрема система альтернативного вирішення споживчих спорів, яка скорочено називається ADR (Alternative Dispute Resolution - від англ. альтернативне вирішення спорів). Серед вітчизняних науковців дане поняття розглядають по-різному. Зокрема, Бондаренко-Зелінська Н. Л. визначає, що альтернативне вирішення правових спорів (ABC) – це сукупність прийомів

і методів позасудового врегулювання спорів, у результаті застосування яких сторони, що сперечаються, укладають взаємоприйнятну угоду. В. Ю. Полатай, альтернативне вирішення спорів, розглядає як вирішення спорів і врегулювання правових конфліктів за допомогою альтернативних (недержавних) форм, що мають забезпечувати швидке й ефективне їх врегулювання за мінімальних затрат сил, часу й коштів зацікавлених осіб.

Прийнявши стратегію європейського розвитку, а саме підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, перед Україною постав шлях впровадження та реалізації загальновизнаних стандартів у галузі прав людини. У зв'язку з цим корисним буде дослідження і використання досвіду ЄС для вдосконалення неюрисдикційної форми захисту прав споживачів транспортних послуг.

Правове регулювання організації і функціонування системи альтернативного вирішення спорів (ABC) у Європейському Союзі здійснюється з допомогою Директиви 2013/11/ ЄС Європейського парламенту та Ради від 21 травня 2013 року про альтернативні способи вирішення спорів у сфері захисту прав споживачів. Об'єктами правового регулювання Директиви ЄС є суспільні відносини, що виникають між споживачем громадянином ЄС

і підприємцем-резидентом ЄС на національному і транскордонному рівні. Крім того, дана Директива містить вимогу, що альтернативне вирішення спорів повинне передбачати просте, швидке та малозатратне позасудове вирішення спорів між споживачами і продавцями.

Директива 2013/11/ ЄС Європейського парламенту та Ради від 21 травня 2013 року про альтернативні способи вирішення спорів у сфері захисту прав споживачів вказує на те, що процедура альтернативного вирішення спорів повинна бути легкодоступною для обох сторін спору незалежно від їх місця знаходження, незалежно від наявності у сторін адвоката чи юридичного консультанта. Процедури ABC є безоплатними чи надаються споживачам за символічну плату. Рішення установою ABC приймається протягом 90 календарних днів з моменту отримання установою ABC усіх матеріалів справи.

Лише у випадку складних справ установи ABC можуть продовжити період 90 днів. Сторони вирішення спорів мають можливість відмовитися від неї на будь-якій стадії, якщо не задоволені процедурою. Крім того, процедури ABC не повинні замінювати судові процедури і не повинні позбавляти споживачів права звертатися за захистом до суду, у випадку, якщо не сплив строк позовної давності.

На виконання вимог Директиви 2013/11/ ЄС Європейського парламенту та Ради від 21 травня 2013 року про альтернативні способи вирішення спорів у сфері захисту прав споживачів у одній із країн – членів Європейського Союзу Німеччині створена така спеціалізована ADR-установи у сфері захисту прав споживачів транспортних послуг.

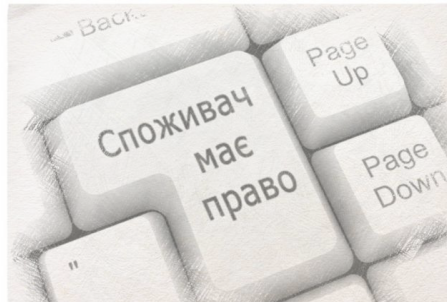
Посередницька установа у сфері громадських пасажирських перевезень. Її основним завданням є надання послуг поза судового вирішення спорів між пасажиром та перевізниками (підприємствами, що здійснюють залізничні, автобусні, повітряні та водні перевезення).

Ця незалежна та неупереджена установа використовує у своїй діяльності в основному таку форму ADR, як посередництво. Порівняно з судовим розглядом ця форма ADR є, як правило, дешевшою, швидшою, спеціалізованішою, гнучкішою, доступнішою та в цілому сприяє досягненню більш стабільного результату. Перш ніж звернутися зі скаргою до Посередницької установи, пасажир, права якого були порушені, повинен направити свої претензії. Лише у випадку, якщо рішення транспортної компанії його не влаштовує, споживач може скористатися послугами Посередницької установи. Посередницька установа розглядає, як правило, лише скарги щодо транспортних підприємств, що є її членами.

За результатами розгляду скарги сторонам пропонується рішення, яке має рекомендаційний характер та є зобов'язальним для сторін лише

у випадку, якщо обидві сторони з ним погодяться. Процедура посередництва оплачується підприємствами, що є сторонами в провадженні, та є безкоштовною для пасажирів.

Дослідження неюрисдикційної форми захисту прав споживачів, зокрема альтернативних способів вирішення спорів та перспектив їх застосування на теренах нашої держави є надзвичайно актуальним в умовах сьогодення. З усіх існуючих способів альтернативного вирішення спорів за участю споживачів в Україні найбільш актуальними є: переговори та медіація.

Зважаючи на те, що сьогодні в Україні діють чотири групи медіації: Харківська обласна група медіації, Луганська обласна група медіації, Одеська обласна група медіації; Служба незалежної медіації при Донецькому обласному об'єднанні споживачів, проте важко говорити про абсолютне застосування медіації, поки немає належно-

го законодавчого регулювання даної процедури (проект Закону України «Про медіацію» від 03.11.2016 року прийнято тільки за основу).

Потреба в створенні інститутів альтернативного вирішення спорів за участю споживачів транспортних послуг в Україні набуває важливого значення з метою ефективної реалізації права на захист. На відміну від країн-членів Європейського Союзу в Україні не має можливості вирішення спорів між споживачами транспортних послуг та перевізниками у третейському суді, відсутнє законодавче регулювання процедури медіації, а відтак виникає достатньо практичних проблем у її застосуванні.

Саме тому нагальною та важливою для ефективного захисту прав споживачів в Україні є імплементація положень Директиви 2013/11/ЄС Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу щодо альтернативного вирішення спорів в сфері споживання з урахування принципів та досвіду діяльності посередницької установи Німеччини та інших країн ЄС.

*Гришко Уляна Петрівна
к. ю. н., викладач кафедри
цивільного права*

**ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА
НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА
ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ**

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (установчий договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон – 0991921831.

МОЛОДИЙ НАУКОВЕЦЬ

ЕЛЕКТРОННІ ПРАВОЧИНИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ

На сьогодні практично відсутні наукові розробки щодо електронного правочину в цивільному праві України та його окремих частинах, зокрема, електронній комерції. Такий стан розробки питання в науці зумовлений ще й тим, що сам інститут електронних правочинів є доволі молодим в юридичній науці України, а тому дослідження даного питання є надзвичайно актуальним на сьогодні.

Доцільно зазначити, що 03.09.2015 р. був прийнятий Закон України «Про електронну комерцію», який прогресивно наближає українське законодавство до європейських стандартів у сфері інноваційних технологій та електронної торгівлі, оскільки орієнтиром для нього стала саме Директива №2000/31/ЄС «Про деякі правові аспекти інформаційних послуг, зокрема електронної комерції, на внутрішньому ринку» від 08.06.2000 р. Однак даний закон, як і будь-який інший нормативно-правовий акт нашої держави, має як переваги, так і недоліки, які сьогодні проаналізую на підставі проведеного дослідження.

Поняття електронного правочину на законодавчому рівні визначається як дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків, здійснена з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем.

Стаття 11 зазначеного закону встановлює, що електронний договір за правовими наслідками прирівнюється до договору, укладеного у письмовій формі.

Окрім цього, важливо, що Закон усуває сумніви щодо кількох інших аспектів укладення договорів у такий спосіб. Так, передбачається, що кожен примірник електронного договору з накладеним на нього відповідним підписом є оригіналом такого договору, а також дозволяє використання електронних документів, пов'язаних з електронним правочином, як письмових доказів у судовому розгляді.

Стаття 5 Закону «Про електронну комерцію» містить досить неоднозначну презумпцію дійсності електронного правочину, згідно з якою правочин не може бути визнано недійсним у зв'язку з його вчинен-

ням в електронній формі, якщо інше не передбачено законом. Радник - Андрій Нікіфоров та юрист - Сергій Михайлик міжнародної юридичної фірми «Kinstellar» висловили цікаву думку стосовно тлумачення цієї норми: «По-перше, недійсними треба вважати правочини, які мають вади іншого, ніж форма, характеру, які впливають на їхню чинність згідно зі ст. 203 Цивільного кодексу.

По-друге, недійсними мають визнаватися правочини в електронній формі, які мають ознаки, зазначені у п. 2 ст. 1 Закону «Про електронну комерцію», наприклад, що стосуються об'єктів, вилучених з цивільного обороту, підлягають нотаріальному посвідченню чи державній реєстрації відповідно до законодавства або регулюють сімейні правовідносини. Такі правочини можуть бути визнані недійсними на загальних підставах. Це можливо у зв'язку з тим, що згідно з п. 2 ст. 1 Закону «Про електронну комерцію» на них не поширюється дія цього закону, а отже, і вищезазначена презумпція дійсності правочинів в електронній формі».

Закон «Про електронну комерцію», без перебільшення, врегулював процес укладення електронних договорів на принципово новому рівні. Аналогічно Цивільному кодексу, Закон використовує концепції оферти та акцепту, що є логічним, оскільки електронний договір, насамперед, є договором. Пропозиція укласти електронний договір (оферта) може бути зроблена шляхом її розміщення в мережі Інтернет, в інших інформаційно-телекомунікаційних системах або шляхом надсилання електронного повідомлення, метою якого є пряме чи опосередковане просування товарів, робіт та послуг або ділової репутації особи, яка провадить господарську або незалеж-

ну професійну діяльність. Акцепт можна здійснити одним з наступних способів: надсилання електронного повідомлення особі, яка зробила пропозицію укласти електронний договір; заповнення формуляра заяви (форми) про прийняття такої пропозиції в електронній формі; вчинення дій, що вважаються прийняттям пропозиції укласти електронний договір, якщо зміст таких дій чітко роз'яснено в інформаційній системі, в якій розміщено таку пропозицію, а ці роз'яснення логічно пов'язані з нею.

Згідно п. 8 ст. 11 Закону, для укладення електронного договору в інформаційно-телекомунікаційній системі покупець має ідентифікуватися в ній, тобто створити обліковий запис.

Така вимога суперечить практиці, зокрема американських інтернет-магазинів, які дозволяють «check-out as guest», тобто здійснювати покупки в гостьовому режимі. Ідентифікація покупця за таких умов здійснюється лише на етапі оплати в обсязі, необхідному для здійснення оплати товару.

Відповідно до ст. 12 цього Закону, такі електронні правочини, а також електронні правочини, щодо яких сторони домовилися про підписання, мають бути підписані за допомогою електронного підпису або електронного цифрового підпису, електронного підпису одноразовим ідентифікатором, аналога власноручного підпису за письмовою згодою сторін, у якій мають міститися зразки відповідних аналогів власноручних підписів.

При використанні електронного підпису також можна зіткнутися з істотними труднощами. Відповідно до Закону «Про електронний документообіг» оригінал електронного документа повинен давати можливість перевірити його цілісність і справжність. У цьому ж Законі сказано, що цілісність електронного документа можна довести лише шляхом перевірки ЕЦП.

Оскільки підтвердити цілісність документа, підписаного за допомогою електронного підпису, неможливо, то і неможливо стверджувати, що такий документ є дійсним. Наприклад, лист Державної (фіскальної служби України

№ 23705/6 / 99-99-22-04-02-15 від 6 листопада 2015 року). Таким чином, виходячи з діючих положень законодавства України, електронний підпис для укладення договорів використовувати не можна.

Таким чином, якщо Закон не дозволяє використовувати електронний підпис (наприклад, як ст. 11 Закону «Про електронну комерцію»), сторони можуть застосувати його лише у тому випадку, коли вони перед цим уклали якийсь документ, що містить зразок електронного підпису. Зрозуміло, що такий алгоритм зводить нанівець переваги електронної комерції.

Крім того, українське законодавство на даний момент не є достатньо уніфікованим для того, щоб всі положення Закону «Про

електронну комерцію» могли ефективно працювати. Зокрема, відсутність належного нормативного регулювання порядку використання електронного підпису несе потенційні ризики для сторін угод, що укладаються в режимі онлайн.

На підставі проведеного дослідження варто виокремити особливості електронних правочинів: вчиняються за допомогою інформаційно-телекомунікаційних систем; чітко визначений правовий статус суб'єктів електронної комерції; обумовлені швидкістю вчинення; правові наслідки даного правочину прирівняні до правових наслідків правочинів, вчинених у іншій формі.

На сьогоднішньому етапі розвитку ринкової економіки електронні

правочини займають вагоме місце серед правочинів у цивільних відносинах і мають тенденцію до зростання. Однак з одного боку, законодавець дозволяє вчинення правочинів в електронній формі, з іншого – встановлює обмеження для їх укладення. Отож, прийняття Закону наблизило національне законодавство до європейських стандартів у сфері електронної торгівлі, але водночас багато питань залишилося поза межами реального їх вирішення на практиці.

*Сікора Вікторія,
IV курс,*

*Науковий керівник – к.ю.н.,
доцент Банасевич І. І.*

Новий закон про Товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: що потрібно знати?

17 березня 2018 року було офіційно опубліковано Закон від 06.02.2018 р. №2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».

17 червня 2018 року, згідно з прикінцевими положеннями, закон набирає чинності, що означає тільки одне: власникам товариств слід поспішити з приведенням своїх статутів до відповідності новим нормам.

Кирил Чельник, юрист DarwinLawyer, вважає, що прийняття Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» привнесло більше ясності у питаннях регулювання корпоративних відносин, що виникають під час заснування, реєстрації та ведення господарської діяльності українських підприємств. Також, було актуалізовано багато питань, які засновники намагалися інтегрувати у діяльність своїх товариств за допомогою юристів.

Беззаперечно, зараз і у власників бізнесу і у досвідчених юристів буде багато роботи, спрямованої на внесення змін до чинних статутних документів та їх реєстрації, приведення діяльності підприємств до оновленого законодавства, але все-таки, всі ці дії будуть нести користь як для бізнесу, так і для захисту прав власників на засновані ними товариства. На жаль, зараз дуже важко спрогнозувати, куди приведе практика застосування цього Закону та чи зможе він витрима-

ти перевірку на об'єктивність в українських реаліях ведення бізнесу.

Основні нововведення Закону:

- Стаття 7 визначає нове поняття “Корпоративний договір”. В корпоративному договорі визначаються правила, відповідно до яких учасники повинні користуватися своїми корпоративними правами.

Наприклад, в такому договорі може бути передбачено право учасника купити або продати свою частку у статутному капіталі, а також визначити випадки, коли таке право виникає. Зміст корпоративного договору є конфіденційним. По суті, це досить хороше нововведення, оскільки учасники товариства будуть більш захищеними в інформаційному плані.

- Стаття 38 Закону передбачає можливість створення нового органу товариства - наглядової ради, яка контролює та регулює діяльність виконавчого органу товариства.

Зокрема, до компетенції наглядової ради може бути

віднесено обрання одноосібного виконавчого органу товариства або членів колегіального виконавчого органу товариства (всіх, чи окремо одного або декількох з них), зупинення та припинення їхніх повноважень, встановлення розміру винагороди членам виконавчого органу товариства.

Тобто, ми говоримо про те, що зараз, для того щоб припинити повноваження директора ТОВ не треба буде скликати загальні збори, оскільки наглядова рада, у випадках коли директор працює явно “ненакоористь” товариства, може з легкістю припинити його повноваження.

- Згідно з чинним законодавством, учасники повинні внести свої вклади до закінчення першого року з дня державної реєстрації товариства (ст. 52 Закону). Новий закон зменшує такий строк до 6 місяців (ст. 14).

-Щеоднією тезою, на яку слід звернути увагу, є порядок нотаріального засвідчення статуту. За статтею 11 навіть при первинній реєстрації товариства, підписи всіх учасників на статуті будуть засвідчуватись нотаріально, що, в свою чергу, створить нові витрати для засновників.

- За новим законом, для внесення змін до статуту необхідно 3/4 голосів всіх учасників товариства, які мають право голосу з відповідних питань. Стільки ж голосів знадобиться для зміни розміру статутного капіталу товариства та його ліквідації (ст. 35).

- Встановлюється також новий порядок виходу учасника з товариства. У будь-який час без згоди інших учасників може вийти лише учасник, частка якого у статутному капіталі товариства становить менше 50 відсотків. Щодо учасника товариства, частка якого у статутному капіталі становить 50 або більше відсотків, то такий учасник може вийти з товариства лише за згодою інших учасників.

Як зазначила Андріана Олійник, юрист DarwinLawyer, за несвоєчасне внесення змін до статуту існує відповідальність.

Згідно з п. 3 Прикінцевих та перехідних положень Закону вказано, що протягом року з дня набрання чинності цим Законом положення статуту товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, що не відповідають цьому Закону, є чинними в частині, що відповідає законодавству станом на день набрання чинності цим Законом. Цей пункт не застосовується після внесення змін до статуту товариства з обмеженою відповідальністю, товари-

ства з додатковою відповідальністю.

Це означає, що якщо Ви вчасно не внесете зміни до статуту, то положення цього статуту не будуть вважатись чинними, а, отже, всі рішення учасників товариства також будуть вважатись нечинними і не будуть створювати юридичних наслідків взагалі. Такі рішення можна з легкістю визнати у судовому порядку незаконними. При цьому, слід звернути увагу на те, що навіть протягом року з набрання чинності новим Законом, чинними є лише ті норми, які відповідають законодавству станом на 17.06.2018 року. А тому усім учасникам ТОВ чи ТДВ слід не затягувати з внесенням змін та якнайшвидше надати свій статут на перевірку юристам на відповідність не тільки нормам нового Закону, а й положенням законодавства в цілому. Нерідко на практиці, особливо, коли справа доходить до суду, можливо, що невідповідність статуту нормам законодавства може дорого обійтись не скільки для самого ТОВ, скільки конкретно для кожного учасника.

Не даремно у законодавстві

не встановлено штрафів за невчасне приведення статуту у відповідність новому Закону, адже прямі наслідки від здійснення господарської діяльності на підставі нечинних норм Статуту є значно коштовнішими, та такими, що самі по собі мають стимулювати ТОВ та ТДВ привести установчі документи у порядок, щоб потім не витратити зайві кошти на правову допомогу чи судові збори.

Не слід панікувати, якщо Ви думаєте, що у вас тільки півтора місяця для приведення своїх установчих документів в норму. У ТОВ та ТДВ буде рік, щоб безкоштовно привести свої статуту у відповідність до нового законодавства. Але, пам'ятайте, чим швидше Ви приведете свої документи до ладу, тим це буде краще для Вас. Тому ми рекомендуємо відправити свої документи на перевірку вже сьогодні для того, щоб завтра бути впевненими в своїй діяльності.

*Марія Жукевич,
ПР(м1)-03*

ЗА МЕЖАМИ АУДИТОРІЇ

Як вдало відпочити влітку?

Літо - пора канікул і закінчення сесії. Тепер можна відпочити, тому залишається дізнатися, де це можна зробити, скільки буде коштувати подорож і де краще взяти гроші, якщо відкладених буде недостатньо?

Де б не вирішив відпочити студент, гроші знадобляться як на найбюджетніший відпочинок, так і більш-менш дорогу поїздку. Важливо врахувати проїзд, проживання, харчування, екскурсії і розуміти, варто організувати вікенд самостійно або звернутися до туристичного оператора.

Де можна відпочити студентам в Україні та скільки це буде коштувати? Або все-таки є сенс зайнятися оформленням закордонного паспорта, щоб виїхати за кордон? Навіть бюджетний

відпочинок в Європі - прекрасний привід побачити пам'ятки і познайомитися з іншою культурою особисто. Адже для когось подорож - не тільки море, сонце і пляж, але і можливість прогулятися вулицями Парижа або спробувати справжню італійську піцу.

Розпочну з найцікавішого. Всі хочуть за кордон, кожен мріє про навколосвітні подорожі, про красиві фото в Instagram - такі як у профілях тур-агенств.

З 11 червня 2017 року всі громадяни України можуть без візи відвідувати країни Євросоюзу. Перспектива побачити Колізей в Римі, Ватикан, Ейфелеву вежу в Парижі, бульвар Червоних ліхтарів в Амстердамі - приваблива. І все це можливо тільки за наявності біометричного паспорта і куплених квитків на літак (автобус).

Бюджетний відпочинок за кордоном можна здійснити,

організувавши його самостійно. На практиці буде потрібно:

- Забронювати low-cost квиток;
- Забронювати номер в готелі;
- Перевірити наявність біометричного паспорта або зайнятися його оформленням (час оформлення - до 20 робочих днів, ціна - до 1300 грн).

У 2017 дійсно з'явилася можливість отримати відпочинок для студентів за кордоном недорого. Якщо забронювати квиток за 10 місяців до запланованої дати, наприклад, в Берлін рейсом з Києва можна полетіти за 906 грн (звичайна вартість - від 3000). Вартість номера в хостелі в столиці Німеччини складатиме від 35 євро. На харчуванні можна заощадити, відвідуючи фаст-фуди (15-30 євро). Вартість туру вихідного дня складе 3000-5000 грн.

А якщо залишитися на довше, можна запланувати бюджетний відпочинок в Європі, купуючи недорогі квитки на електрички між європейськими країнами. Ціна туру через операторів складає від 8000 до 30000 гривень.

Але для більшості студентів така подорож може виявитись занадто дорогою і далекою, проте і у нас в Україні можна провести свої літні канікули продуктивно і весело. Ми теж маємо багато прекрасних місць де можна відпочити студенту:

- Бюджетний відпочинок в Карпатах;
- Біля Чорного моря (Одеса, Затока);
- Біля Азовського моря (Бердянськ, Кирилівка).

Бюджетний відпочинок на морі буде актуальний влітку. Вартість 7-денної подорожі до

Одеси з Києва на одну людину складе 3000-8000 гривень, на Приазов'ї - 2000-5000. У Карпати краще їхати взимку. У цей час можна покататися на лижах, сноуборді. Вартість складе близько 5000-7000 грн.

Дешево і сідито!

І найголовніше запитання: «Де взяти гроші?»

Відпочинок потрібно планувати задовго до поїздки, оскільки ви тоді знатимете яку суму вам необхідно зібрати. Найкраща можливість скласти кошти – економити їх.

Не витрачайте гроші на дурниці і половина суми на відпочинок уже у вас в кишені. Якщо маєте можливість працювати після пар – вперед, додатковий дохід зайвим не буває. Хочете відпочивати – треба працювати.

А я бажаю вам хороших результатів на сесії та веселих канікул. Можливо мої поради допоможуть обрати місце відпочинку і ваше літо буде незабутнім. Фото-звіт з відпочинку сподіваюсь побачити в соціальних мережах. Вперед! Успіху!

Яшан Вікторія
ПР-21

Що подивитись сьогодні?

Хочу Вам порадити подивитись надзвичайно цікавий та актуальний для юриста американський телесеріал у жанрі юридичної драми «Правильна дружина». Сценарій був створений юристами, тому все дуже дотичне до того як воно є насправді.

Серіал про життя адвокатів у США, про їхні будні та труднощі, які виникають у них на шляху. Акцент поставлений на те як відбуваються судові засідання, яку вагому роль грають присяжні у правовій системі США.

Усі ми знаємо, що у Сполучених Штатах англо - саксонська правова система, якщо Ви ще досі не розібрались в усіх нюансах цієї системи - цей серіал створений для Вас.

Скільки ще глузувань долі доведеться випробувати героїні драматичного серіалу «Правильна дружина»? Коли вона виходила заміж, їй здавалося, що сюрпризи, які їй збирається піднести шлюб, будуть з числа приємних, але ніяк не небезпечних. Однак її прогнози збулися з точністю до «навпаки». Непосильний тягар

турбот про дітей звалився на молодшу жінку, коли її чоловіка «запроторили» за ґрати. Вона багато разів намагалася без емоцій заглянути правді в очі, і знову розчаровувалася, що так малодушно дозволяла обманювати себе.

Якщо раніше чоловік і клявся не брехати майбутній дружині, зараз його обіцянки розлетілися на дрібні клаптики. А героїня -

публічно принижена. Яка немислима ганьба, високоповажну людину звинувачують в отриманні хабара, та ще й змішали його ім'я зі скандальним порочним зв'язком на стороні. Це або помста, або кара небес.

Але за що їй такі випробування? За кілька секунд добродія жінка перетворюється у вигнанку. Їй дошкуляють журналісти, а колишні друзі та сусіди старанно вдають, що не помічають присутності героїні.

Вона була хорошою дружиною і чудовою матір'ю, тепер їй потрібно стати годувальницею і захисницею сімейного вогнища, інакше «шуліки», які снують за дверима їхнього будинку, залякують залишки її гордості і витримки. Приємного перегляду!

Макуха Вероніка,
ПР-13

Спартакіада

От і закінчилась XVIII спартакіада ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». В змаганнях брали участь 12 факультетів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Навчально-науковий Юридичний інститут зайняв 1 місце. Це вже десята перемога поспіль, яку здобули спортсмени Юридичного інституту!

Юридичний інститут сумарно набрав 123 бали, випередивши команду, яка зайняла 2-ге місце аж на 20 балів, що є одним з кращих результатів в історії інституту. Загалом, команди Юридичного інституту вибороли 3 золоті, 2 срібні і 2 бронзові медалі.

Особливо хочеться виділити команди, які вибороли золоті медалі :

- Команда з плавання у складі Йосипіва Дми-

тра, Бохінського Андрія, Сеньковської Віталіни, Обітоцької Ольги;

- Команда з шахів у складі Кваса Богдана та Рішка Богдана;
- Команда з жіночого баскетболу у складі Сидорак Анастасії, Николишин Яни, Фодчук Ірини, Гергелюк Христини, Кріцак Наталії, Жук Мар'яни, Рожак Мар'яни.

Також хочеться виділити команди, які зайняли 2-ге місце:

- Команда з легкої атлетики у складі Марковського Андрія, Іваночко Валентина, Басюги Остапа;
- Команда з чоловічого баскетболу у складі Явецького Тараса, Марковського Андрія, Крука Андрія, Огоновського Станіслава, Гундяка Володимира, Якиміва Віталія, Левіна Володимира.

А також команди, які посіли 3-тє місце:

- Команда з настільного тенісу у складі Романіва Назара, Барона Владислава;
- Команда з волейболу, у складі Угриновського Юрія, Дзєбчука Івана, Лящуна Андрія, Романіва Назара, Гугняка Миколи, Бохінського Андрія, Ллюка Олега;

Всі наші спортсмени продемонстрували свої вміння на найвищому рівні і вкотре довели, що Навчально-науковий Юридичний інститут найкращий!

**Голова спортивно – оздоровчого сектору:
Марковський Андрій Владиславович**

Навчання за кордоном? Це можливо!

Все більше студентів сьогодні прагне навчатись за кордоном. Проте багатьох зупиняє саме вартість цього навчання, адже для іноземців вона надзвичайно велика. Я цікавилась даним питанням і знайшла вихід. На сьогодні в Україні можна отримати гранти на європейську освіту. Їх є досить багато, проте найбільше мене зацікавила програма «Всесвітні студії».

Дана стипендіальна програма дає можливість найталановитішим студентам України отримати європейську освіту і вико-

ристовувати набуті знання на благо України. Вона надає українцям доступ в найкращі університети світу, не зважаючи на їх фінансові можливості.

Гранти від Фонду Віктора Пінчука надаються для отримання освіти в шести галузях знань, які Фонд вважає пріоритетними для розвитку України, а саме: право та державне управління, аграрні науки, довкілля та екологія, альтернативна енергетика та аерокосмічна інженерія.

Що для цього потрібно? Перше, поступити в один із 200 найкращих університетів світу

на магістратуру. Це важко, звичайно, але можливо. Дана програма орієнтується лише на найталановитіших, а вступ і є доказом можливостей студента.

По-друге, обійти інших кандидатів на дану стипендію, пройшовши конкурс, та обґрунтувати своє бачення щодо застосування отриманих знань після повернення

в Україну. Якщо ви достатньо переконливі та випромінюєте бажання розвивати Україну, чудово!

Є одне «але» - після повернення в Україну потрібно пропрацювати за фахом не менше 5 років. Гранти від Фонду покриватимуть в першу чергу оплату навчання в університеті. Серед інших можливих витрат, що мо-

жуть бути покриті, є навчальна література, медичне страхування, житло, переліт з/до країни навчання та локальний транспорт.

Це прекрасна можливість здійснити свою мрію та досягти успіху в обраній професії!

*Харишин Марія
група ПР-21*

АВТОШКОЛА

КАТЕГОРІЇ: А1, А, В, С1, С, D1, D, BE, C1E, CE

АВТОШКОЛА

ВЕРДАНТ

067 340 40 59

099 077 41 61

м. Волю Франциска, вул. Незалежності, 1

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 096 175 9000

W D E N B I
M O L O D I

24.06

НЕДІЛЯ
DJ SASHA PORVALOV
00-00 SHOW
DJ KUVIK
DJ QUE PASO

ENTER - 50 ГРН, ПО КАРТКАХ ДО 22:00 - БЕЗКОШТОВНО
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛИКІВ: 096 175 9000
📍 passage.gartenberg.com
📞 passage.gartenberg.com
🌐 www.passage-gartenberg.com

м. Волю Франциска, вул. Незалежності, 1

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 096 175 9000

DJ QUE PASO

СУБОТА

DJ SASHA PORVALOV

30

DJ KUVIK

ЧЕРНІВ

SHNAPS

ENTER - 70 ГРН
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛИКІВ: 096 175 9000

📍 passage.gartenberg.com
📞 passage.gartenberg.com
🌐 www.passage-gartenberg.com

Radio Intense

SOHO

КОЖНОГО ДНЯ З 21:00 ДО 22:00

ЩАСЛИВА ГОДИНА

КОЖНИЙ ДРУГИЙ КОКТЕЙЛЬ БЕЗКОШТОВНО

FREE СОСТАЙЛ / КАРАОКЕ / СМАЧНІ КАЛЬЯНИ

Галицька, 51а

Номер телефону для бронювання столиків: 099 163 62 37

📷 soho_if